

Жоро, не че оная година се били
лицата и още мжки и още горчевини,
Имао ги е — то е другара човкчу, още
молкаста още — но то ега се изменили,
видяно се како личност страна на ибцаго,
и още далечинаго, още която гедале онаго
года, всичко во нег ми се видело ебголо
и радостно, та етои възшевна и латурна,
както далечна пламина во пръгозора;
простастино, правостен, здеринот се
не видяно и само карманчикелот мж
лицата се рисуваго е во възможност
прелест на светло.

1.10.1929 год.

Буче.

Ш. Вранков
Уч. Ш. Ш. II К.
„Св. Школи“